

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9451/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА, из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Петровић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1110/24 од 11.04.2025. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1110/24 од 11.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1110/24 од 11.04.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Куршумлији Р1 82/24 од 29.08.2024. године, ставовима првим и другим изреке, одређена је накнада за експроприсану непокретност предлагача, и то: кат.парц. ..., шума 5. класе, површине 362м² у износу од 108.600,00 динара, кат.парц. ..., њива 4. класе, површине 9а 91м² у укупном износу од 1.189.200,00,00 динара, уписана у ЛН бр. 1 КО ..., власништво предлагача са уделом од по 1/3 и обавезан противник предлагача да предлагачима исплати на име накнаде за експроприсане непокретности износ од по 396.400,00 динара, са законском затезном каматом од дана доношења решења до исплате. Ставовима трећим и четвртим изреке, одређена је накнада за вредност биљних засада на експроприсаној непокретности предлагача и то: на име накнаде тржишне вредности засада јагода износ од 168.000,00 динара, засада лешника износ од 88.000,00 динара, вишегодишњих усева детелине износ од 10.880,00 динара, што укупно износи 266.880,00 динара, и обавезан је противник предлагача да предлагачима исплати на име вредности биљних засада, сходно сувласничким уделима износ од по 88.960,00 динара. Ставом петим изреке обавезан је противник предлагача да предлагачима солидарно, накнади трошкове

поступка у износу од 518.750,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1110/24 од 11.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Куршумлији Р1 82/24 од 29.08.2024. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредбе поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку према коме је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажним решењем, применом материјалног права из одредби Закона о експропријацији и Закона о планирању и изградњи, цитираних у образложењу нижестепених решења, одређена је накнада за катастарску парцелу, експроприсану решењем од 20.09.2022. године, ради изградње дела ауто-пута Е-80, деоница Ниш-Мердаре, и накнада за биљне засаде са те парцеле, у складу са стварним статусом земљишта као грађевинског земљишта и обавезан је противник предлагача као корисник експропријације да предлагачима исплати тржишну вредност експроприсане кат. парцеле у износу утврђеном на основу налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке који се користио компаративном методом, узимајући у обзир све релевантне параметре и корективне факторе и износ вредности биљних засада са експроприсане непокретности утврђен из налаза и мишљења судског вештака из области пољопривреде. Ово због тога што је ступањем на снагу Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е-80, деоница Ниш-Мердаре, 23.11.2017. године, што значи пре експропријације, предметна катастарска парцела променила намену и постала грађевинско земљиште на основу члана 82. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18).

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепена решења у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ступањем на снагу планског акта пре доношења решења о експропријацији земљишта у својини предлагача, извршена је промена намене предметне парцеле из пољопривредног у грађевинско земљиште. Од тог дана предлагачи остварују сва права власника на грађевинском земљишту, што значи да имају право на накнаду за експроприсано земљиште према тржишној цени

грађевинског земљишта, без обзира на то што орган надлежан за упис непокретности и права на њима није спровео промену у катастру непокретности. Није потребно ни ново тумачење члана 42. став 2. Закона о експропријацији. Према тој одредби, процену тржишне цене пољопривредног и грађевинског земљишта врши орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретностима, али то не значи да се висина накнаде не може одређивати и другим доказним средствима, имајући у виду садржину члана 136. Закона о ванпарничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој ванпарничној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 18.01.2023. године и вредност предмета спора је за сваког предлагача је износ од по 396.400,00 динара, што је испод ревизијског цензуса прописаног чланом 403. став 3. ЗПП, због чега ревизија противника предлагача није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 1. и 2. ЗПП и чланова 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**